

at løbe. Fra samme Tidspunkt begynder ogsaa den i § 36 f. fastsatte Frist at løbe, forsaavidt angaar Motorkøretøjer, som den 18. Juni 1920 befandt sig i de sønderjydske Landsdele.

Ved kgl. Anordning fastsættes Bestemmelser om de sønderjydske Landsdeles Deltagelse i Fordelingen af Motorafgifterne.

§ 7.

Den ved Lovens § 36 e., 2det Stykke, hjemlede Tilbageholdelsesret kan udøves overfor ethvert Motorkøretøj, som ikke er forsynet med danske Kendingsmærker, og om hvilket det ikke er konstateret, at det er hjemmehørende i de sønderjydske Landsdele.

§ 8.

Flækker er med Hensyn til Lovens Bestemmelser sidestillede med Købstæder.

§ 9.

Tidspunktet for denne Lovs Ikrafttræden fastsættes ved kgl. Anordning.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

De i Sønderjylland i Henhold til tysk Lov af 3. Maj 1909 gældende Bestemmelser om Kørsel med Motorkøretøjer er ikke meget forskellige fra dansk Rets Regler. Da det er nødvendigt, at de der hjemmehørende Køretøjer snarest registreres og forsynes med danske Kendingsmærker, idet den Myndighed, hos hvilken de i Henhold til fornævnte Lov er registrerede, nemlig Regeringspræsidenten, har sit Sæde udenfor de Landomraader, som indlemmes i Danmark, ligesom det i det Hele vil være mest hensigtsmæssigt, at dansk Rets Regler om Motorkøretøjer snarest udvides til de sønderjydske Landsdele, foreslaas Loven af 20. Marts 1918 sat i Kraft der straks.

Til de enkelte Paragrafer i Lovforslaget, som er godkendt af Landbrugsministeriet, Skattedepartementet og Sønderjydske Ministerium, bemærkes iøvrigt følgende:

Til § 2.

I Tyskland er Kørsel med Motorkøretøjer principielt tilladt paa alle offentlige Veje, og Kommunerne har ikke Ret til at lukke Bivejene for saadan Kørsel. Derimod kan Politiet under visse Betingelser fastsætte indskrænkende Bestemmelser for eller forbyde Færdsel med Motorkøretøjer paa bestemte Steder. Denne Retstilstand har man anset det for rettest at opretholde, samtidig med at Færdselsreglerne iøvrigt bringes i saa nær Overensstemmelse med dansk Rets Regler som muligt.

Til § 5.

De i denne Paragraf foreslaaede Bestemmelser begrundes ved, at Reglerne om Frakendelse af Retten til at være Fører ikke har Karakteren af Straffebestemmel-